

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z 15 grudnia 2005 r.

dotycząca projektu rozporządzenia WE w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym

(CON/2005/56)

(2005/C 336/07)

W dniu 14 października 2005 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii dotyczącej „projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym” (COM(2005) 343 ostateczny) (zwanego dalej „projektowanym rozporządzeniem”) ⁽¹⁾.

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z pierwszego akapitu art. 105 ust. 4 w związku z akapitem czwartym art. 105 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, biorąc przy tym pod uwagę iż projektowane rozporządzenie dotyczy jednego z podstawowych zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), jakim jest popierania należytego funkcjonowania systemów płatności ⁽²⁾. Zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego, Rada Prezesów wydała niniejszą opinię.

1. Obowiązki pośredniczących dostawców usług płatniczych

- 1.1 Definicja „pośredniczącego dostawcy usług płatniczych” (*intermediary payment service provider*, zwanego dalej „pośredniczącym PSP”), zawarta w art. 3 ust. 6 projektowanego rozporządzenia odnosi się do dostawcy usług płatniczych (*payment service provider*, zwanego dalej „PSP”), który „nie jest dostawcą usług płatniczych zleceniodawcy ani odbiorcy i uczestniczy w realizacji przekazu pieniężnego”. Jako że zarówno operatorzy systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku, jak też podmioty zapewniające związane z tym usługi przekazu informacji uczestniczą w realizacji przekazu pieniężnego, podmioty te wydają się być objęte zakresem projektowanego rozporządzenia.
- 1.2 Tym niemniej, wskazani operatorzy i dostawcy usług bezpośrednio nie obsługują jako klientów zleceniodawców i odbiorców przekazów, w związku z czym nie dysponują informacjami wymaganymi na podstawie projektowanego rozporządzenia. Biorąc powyższe pod uwagę, odpowiednie zobowiązania powinny być nakładane jedynie na instytucje kredytowe, które są bezpośrednio zaangażowane w kontakty z klientami lub też na instytucje finansowe wchodzące w skład łańcucha płatności zapewniającego wykonywanie przekazów środków pieniężnych, jako że podmioty tego rodzaju mogą dysponować niezbędnymi informacjami ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Niniejsza opinia oparta jest o wersję projektowanego rozporządzenia, która była podstawą konsultacji EBC, tj. o wersję z dnia 26 lipca 2005 r. Tym niemniej EBC jest świadom, iż projektowane rozporządzenie podlegało dalszym zmianom wprowadzanym podczas Prezydencji brytyjskiej na poziomie grup roboczych Rady.

⁽²⁾ Właściwość EBC do wydania opinii wynika ponadto z art. 22 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, który to przepis wśród zadań EBC i krajowych banków centralnych wskazuje między innymi zapewnianie skuteczności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności w ramach Wspólnoty i z innymi krajami.

⁽³⁾ Przykładowo takimi jak informacje wymagane zgodnie z rozdziałami II i III projektowanego rozporządzenia. Podobna uwaga została zawarta w punkcie 12 opinii EBC CON/2005/2 wydanej w dniu 4 lutego 2005 r. na wniosek Rady Unii Europejskiej dotyczącej projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy łącznie z finansowaniem działalności terrorystycznej (Dz.U. C 40, z 17.2.2005, str. 9). W powyższej opinii EBC zwrócił uwagę na okoliczność, że operatorzy systemów płatności mogą jedynie dokonywać sprawdzenia faktu przekazania informacji w danym zakresie – nie mogą oni natomiast sprawdzać rzetelności, zupełności, dokładności lub przydatności takich informacji. EBC zalecał zwolnienie operatorów systemów płatności spod wymogu identyfikacji użytkownika majątku (*beneficial owner*), co nie naruszałyby ciężącego na nich obowiązku zapewnienia, iż zlecenia płatnicze wprowadzane do takich systemów mogą być skutecznie monitorowane w oparciu o odpowiednie dane identyfikujące uczestników systemu.

- 1.3 Przez wzgląd na powyższe, EBC zdecydowanie zaleca wprowadzenie — w połączeniu z wyjaśnieniem zawartym w odpowiednim punkcie preambuły — wyraźnego wyłączenia z zakresu zastosowania projektowanego rozporządzenia, odnoszącego się zarówno do operatorów systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku, jak też do podmiotów zapewniających związane z tym usługi przekazu informacji. Wyłączenie takie nie naruszałoby zobowiązania operatorów systemów do zapewnienia, iż zlecenia zapłaty wprowadzane do takich systemów mogą być skutecznie śledzone za pomocą odpowiednich danych identyfikujących uczestników systemu. W tym zakresie, EBC zwraca uwagę, iż preambuła Trzeciej Dyrektywy o Praniu Pieniędzy zawiera odpowiedni punkt, wyjaśniający iż zakresem dyrektywy nie jest objęta jakakolwiek osoba fizyczna lub prawna, która jedynie dostarcza instytucjom kredytowym lub finansowym systemów przekazu informacji lub innych systemów wspierających przekazywanie środków pieniężnych, bądź też systemów rozliczeń i rozrachunku ⁽¹⁾.
- 1.4 Ponadto, art. 13 ust. 2 projektowanego rozporządzenia dotyczy obowiązków pośredniczącego PSP w przypadkach, kiedy nie otrzyma on pełnych informacji na temat zleceniodawcy. Ustępy 12 i 13 Zmienionych Uwag Interpretacyjnych do Zalecenia Specjalnego VII: Przekazy Pieniężne ⁽²⁾ (zwanych dalej „Uwagami Interpretacyjnymi”), opublikowanych przez Financial Action Task Force (FATF), nie formułują tego rodzaju wymogu informacyjnego. W tym zakresie, EBC doradzałby rezygnację z proponowanego rozwiązania, zgodnie z którym pośredniczący PSP miałby być odpowiedzialny za informowanie PSP odbiorcy, że przekazywana informacja jest niepełna. Właściwszym rozwiązaniem byłoby nałożenie powyższego obowiązku na strony bezpośrednio zaangażowane, to znaczy na PSP zleceniodawcy oraz PSP odbiorcy, gdyż to właśnie te podmioty w każdym przypadku będą w posiadaniu niezbędnej informacji zgodnie z przepisami rozdziałów II i III projektowanego rozporządzenia. Jedynymi obowiązkami pośredniczącego PSP powinny być obowiązki wynikające z art. 12 oraz art. 13 ust. 1 projektowanego rozporządzenia, które to przepisy stanowią że wszystkie informacje o zleceniodawcy otrzymane jako część przekazu zostają zachowane wraz z przekazem i są przechowywane przez okres pięciu lat. Z powyższych przyczyn, art. 13 ust. 2 projektowanego rozporządzenia powinien być w całości usunięty.

2. Definicje

- 2.1 Patrząc ogólnie, pożądane byłoby zapewnienie jak największej spójności pomiędzy definicjami zawartymi w art. 4 projektowej dyrektywy w sprawie usług płatniczych na rynku wewnętrznym ⁽³⁾ oraz definicjami zawartymi w projektowanym rozporządzeniu, w szczególności jeżeli chodzi o definicję „użytkownika usług płatniczych” zawartą w art. 3 pkt 8 projektowanego rozporządzenia.
- 2.2 Zalecenie Specjalne VII dotyczące przekazów pieniężnych (zwane dalej „Zaleceniem Specjalnym VII”) wyraźnie obejmuje swoim zakresem instytucje finansowe, włączając w to podmioty pośredniczące w przekazach pieniężnych. Projektowane rozporządzenie nie zawiera żadnego wyraźnego odniesienia do podmiotów pośredniczących w przekazach pieniężnych. Jest wysoce prawdopodobne, że definicja „dostawcy usług płatniczych” zawarta w art. 3 pkt 5 projektowanego rozporządzenia może obejmować swoim zakresem również podmioty pośredniczące w przekazach pieniężnych — należałoby mimo to rozważyć wyraźne uzupełnienie wskazanej definicji o podmioty pośredniczące w przekazach pieniężnych w celu zapewnienia pełnej spójności projektowanego rozporządzenia z Zaleceniem Specjalnym VII.
- 2.3 Ponadto, należałoby wprowadzić definicję „niepowtarzalnego identyfikatora”, która powinna uwzględnić różnorodne możliwe zestawy danych wykorzystywane do identyfikacji zleceniodawców.

3. Transakcje handlowe

- 3.1 EBC zauważa, iż punkt 6 preambuły do projektowanego rozporządzenia dotyczy wyłączenia, pod pewnymi warunkami, między innymi przekazów pieniężnych które wynikają z „transakcji handlowych”. Pojęcie „transakcji handlowych” nie zostało zdefiniowane, jednakże art. 2 ust. 2 stanowi, że projektowane rozporządzenie „nie ma zastosowania w odniesieniu do przekazów pieniężnych, które wynikają z transakcji handlowych przeprowadzanych przy użyciu karty kredytowej lub karty debetowej lub innych podobnych instrumentów płatniczych”.

⁽¹⁾ Punkt 34 preambuły dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy i finansowania działalności terrorystycznej (Dz. U. L 309 z 25.11.2005, str. 15).

⁽²⁾ Dokument dostępny na stronie internetowej FATF www.fatf-gafi.org.

⁽³⁾ „Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2000/12/WE oraz 2002/65/WE, 1 grudnia 2005 r., COM(2005) 603 ostateczny”; projekt dostępny na stronach internetowych Komisji pod adresem www.europa.eu.int.

- 3.2 Ustęp 10.a Uwag Interpretacyjnych nie wyjaśnia sposobu używania terminu „handlowy”. Stwierdza on jedynie, iż Zalecenie Specjalne VII nie dotyczy przekazów pieniężnych, które wynikają z transakcji przeprowadzanych przy użyciu karty kredytowej lub karty debetowej, pod warunkiem iż numer karty kredytowej lub debetowej towarzyszy wszystkim przekazom wynikającym z dokonanej transakcji. Tym niemniej, wskazany ust. 10.a zawiera również wymóg, aby w przypadkach gdy karty kredytowe lub debetowe używane są w roli systemów płatności celem dokonywania przekazów pieniężnych, przekazy takie były objęte zakresem Zalecenia Specjalnego VII, przy czym niezbędne informacje powinny być zawarte w ramach wiadomości przesyłanej w związku z przekazem pieniężnym. Sugeruje to, iż przy określaniu zakresu zastosowania Zalecenia Specjalnego VII dokonuje się rozróżnienia pomiędzy używaniem kart do zapłaty za towary i usługi (co nie jest objęte zakresem Zalecenia Specjalnego VII) oraz używaniem takich kart dla przenoszenia wierzytelności kredytowych (co objęte jest zakresem Zalecenia Specjalnego VII). EBC sugeruje przeredagowanie punktu szóstego preambuły oraz pierwszego akapitu art. 2 ust. 2 projektowanego rozporządzenia w celu zapewnienia większej spójności wskazanych przepisów z Uwagami Interpretacyjnymi ⁽¹⁾.
- 3.3 Patrząc w sposób bardziej ogólny, przepis art. 2 ust. 2 projektowanego rozporządzenia zdaje się być oparty na założeniu, jakoby PSP zleceniodawcy lub odbiorcy był zawsze w stanie rozpoznać, czy karty kredytowe lub debetowe wykorzystywane są dla dokonywania zapłaty za towary i usługi czy też dla przenoszenia wierzytelności kredytowych. Założenie tego rodzaju nie jest jednak zawsze poprawne, biorąc pod uwagę iż wszelkie typy instrumentów płatniczych mogą być dowolnie wykorzystywane dla dokonywania tego rodzaju transakcji. W związku z płatnościami przeprowadzanymi za pomocą karty kredytowej lub debetowej, właściciel względnie operator odpowiedniego systemu rozliczania kart kredytowych lub debetowych jest jedynym podmiotem otrzymującym informacje, na podstawie których możliwe jest wnioskowanie co do celu dokonywanej transakcji. PSP zleceniodawcy lub odbiorcy otrzymują jedynie informacje niezbędne dla rozliczenia transakcji na rachunku ich klienta — tym samym podmioty te nie są informowane o faktycznym celu transakcji. Nałożenie na PSP wymogu kontrolowania celu, w jakim przeprowadzane są wskazane transakcje nie przyczyniłoby się do należytego funkcjonowaniu systemu płatności. Tym samym, o ile EBC rozumie dążenie do wyłączenia transakcji przeprowadzanych za pomocą kart kredytowych lub debetowych spod wymogu dołączania pełnych informacji o zleceniodawcy, w przypadkach gdy transakcje takie mają na celu dokonanie zapłaty za towary i usługi, propozycja taka wydaje się niemożliwa do realizacji, gdyż podmioty podlegające obowiązkom wskazanym w projektowanym rozporządzeniu nie dysponują środkami, które pozwoliłyby im w każdym przypadku na określenie celu przeprowadzanej płatności. Niezależnie od powyższego, intencją art. 2 ust. 2 mogło być też zapewnienie, aby rozliczenie (przez PSP albo przez zleceniodawcę) opłat za przeprowadzenie bazowych transakcji dokonywanych przez zleceniodawcę za pomocą karty kredytowej nie wchodziło w zakres przeniesienia wierzytelności kredytowej, jakie mogłoby być zainicjowane za pomocą karty kredytowej, lecz aby stanowiło całkowicie odrębne przeniesienie wierzytelności kredytowej przez zleceniodawcę na rzecz podmiotu obsługującego rozliczanie płatności za pomocą kart kredytowych. Jeżeli taka była w istocie intencja wskazanych przepisów, EBC akceptuje treść art. 2 ust.2, zaznaczając jednak iż w celu zapewnienia pewności prawnej wskazane byłoby bardziej przejrzyste wyjaśnienie wskazanej intencji w projektowanym rozporządzeniu.

4. Przekazy zbiorcze

Przepis art. 7 ust. 2 projektowanego rozporządzenia reguluje zagadnienie przekazów zbiorczych dla odbiorców spoza Wspólnoty. Przekazy zbiorcze to połączone w „wiązkę” indywidualne przekazy przesyłane od jednego zleceniodawcy do różnych odbiorców — są one następnie zwykle „rozwiązywane” przez pierwszego PSP występującego w procesie realizacji przekazu lub też przez operatora systemu płatności, przy czym w dalszej kolejności następuje ich przyporządkowanie do odpowiednich PSP lub odbiorców. Tym samym, ani odbiorca ani jego PSP nie są w stanie rozpoznać, iż otrzymywane środki zostały pierwotnie nadane w drodze przekazu zbiorczego. Jeżeli odbiorca przekazu znajduje się w państwie, które jest członkiem FATF, wówczas państwo to musi również stosować się do Zalecenia Specjalnego VII. Co za tym idzie, PSP odbiorcy przekazu będzie musiał skontaktować się z PSP zleceniodawcy na obszarze Wspólnoty lub też z pierwszym pośredniczącym PSP, aby uzyskać odpowiednie informacje. Należy zatem zauważyć, iż wykorzystywanie przekazów zbiorczych w związku z płatnościami trans-granicznymi wywoła znaczną liczbę wniosków o dostarczenie informacji na temat zleceniodawcy.

5. Umowy z terytoriami lub krajami spoza Wspólnoty

Przepis art. 18 projektowanego rozporządzenia stanowi, że Komisja Europejska może zatwierdzić umowy zawierane pomiędzy Państwami Członkowskimi z państwem lub terytorium spoza Wspólnoty, zawierające odstępstwa od projektowanego rozporządzenia. Zatwierdzenie takiej umowy uzależnione jest przy tym od

⁽¹⁾ Niezależnie od powyższego, EBC zwraca uwagę na nieco mylącą terminologię Uwag Interpretacyjnych, odwołując się do używania kart w roli „systemów płatności”, a to w związku ze stwierdzeniem iż zakresem zastosowania Zalecenia Specjalnego VII objęte są przypadki, gdy płatności dokonywane za pomocą kart wykorzystywane są dla przenoszenia wierzytelności kredytowych.

spełnienia szeregu warunków. Biorąc pod uwagę konsolidację rynków finansowych oraz prace nad stworzeniem Jednolitego Obszaru Płatności Euro (*Single Euro Payments Area*), pierwszy i trzeci spośród wskazanych warunków (tj. warunek aby państwo lub terytorium pozostawało w unii walutowej z odpowiednim Państwem Członkowskim lub też aby stanowiło część obszaru walutowego odpowiedniego Państwa Członkowskiego, a także warunek aby wymagało ono od PSP podlegających jego jurysdykcji stosowania tych samych zasad, jakie ustanawiane są w drodze projektowanego rozporządzenia) wydają się być wystarczające dla osiągnięcia celów stawianych przed powyższym wymogiem uzyskiwania zatwierdzenia wskazanych umów. Tym samym warunek wskazywany jako drugi (tj. warunek aby odpowiednie państwo lub terytorium było członkiem systemu płatniczego i rozliczeniowego odpowiedniego Państwa Członkowskiego) może być usunięty.

6. Proponowane zmiany legislacyjne

Tam, gdzie przyjęcie powyższych uwag skutkowałoby wprowadzeniem zmian w treści projektowanego rozporządzenia, stosowne propozycje zmian legislacyjnych zawarte zostały w załączniku.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 15 grudnia 2005 r.

Prezes EBC
Jean-Claude TRICHET

ZAŁĄCZNIK

PROPOZYCJE ZMIAN LEGISLACYJNYCH

TEKST ZAPROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ⁽¹⁾ZMIANY PROPONOWANE PRZEZ EBC⁽²⁾

Zmiana 1

Punkt 6 preambuły

[Proponuje się dodanie nowego punktu 6 preambuły oraz odpowiednią zmianę numeracji pozostałych punktów.]

Wymogi niniejszego rozporządzenia powinny być realizowane przez te podmioty w łańcuchu płatności zapewniającym wykonywanie przekazów środków pieniężnych, które jako klientów obsługują zleceniodawców i odbiorców. Jako że ani operatorzy systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku ani też podmioty zapewniające usługi przekazu informacji nie pozostają w tego typu stosunku z klientami, są oni wyłączeni z zakresu niniejszego rozporządzenia.

Uzasadnienie — Zobacz punkty 1.1-1.3 niniejszej opinii

Zmiana 2

Punkt 6 preambuły

(6) Z uwagi na mniejsze ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związane z przekazami pieniężnymi, które wynikają z transakcji handlowych lub w przypadku których zleceniodawca i odbiorca są dostawcami usług płatniczych działającymi we własnym imieniu, wskazane jest wyłączenie takich przekazów spod zakresu niniejszego rozporządzenia pod warunkiem, że zawsze istnieje możliwość przesłania wstecz drogi do zleceniodawcy.

(6) W przypadku gdy występuje niższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związane z przekazami pieniężnymi, wskazane jest wyłączenie takich przekazów spod zakresu niniejszego rozporządzenia. Wyłączenia tego rodzaju obejmują karty kredytowe i debetowe, wypłaty bankomatowe, polecenia zapłaty, czeki uproszczone, jak również opłacanie zobowiązań podatkowych, kar i innych ciężarów publicznych oraz przypadki gdy zarówno zleceniodawcą jak odbiorcą są podmioty świadczące usługi płatnicze, działające we własnym imieniu.

Dodatkowo, w celu uwzględnienia swoistych cech krajowych systemów płatności, Państwa Członkowskie mogą postanowić o wyłączeniu również elektronicznych płatności z rachunku bieżącego, pod warunkiem, że zawsze istnieje możliwość przesłania wstecz drogi do zleceniodawcy. W przypadkach, gdy Państwa Członkowskie stosują derogację przewidzianą dla pieniądza elektronicznego w dyrektywie 2005/60/WE, derogacja ta powinna być stosowana również w ramach niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem iż kwota będąca przedmiotem transakcji nie przekracza 1 000 EUR.

Uzasadnienie — Zobacz punkty 3.1-3.3 niniejszej opinii

Zmiana 3

Artykuł 2 ust. 2 pierwszy akapit

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania w odniesieniu do przekazów pieniężnych, które wynikają z transakcji handlowych przeprowadzanych przy użyciu karty kredytowej lub karty debetowej lub innych podobnych instrumentów płatniczych, o ile wszystkim przekazom pieniężnym wynikającym z tej transakcji handlowej towarzyszy jednoznaczny identyfikator, pozwalający na przesłanie transakcji wstecz do zleceniodawcy.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania w odniesieniu do przekazów pieniężnych, które wynikają z transakcji przeprowadzanych przy użyciu karty kredytowej lub karty debetowej lub innych podobnych instrumentów płatniczych, z wyjątkiem przypadków gdy karta kredytowa lub karta debetowa wykorzystywana jest w celu przeniesienia wiarygodności kredytowej, o ile wszystkim przekazom pieniężnym wynikającym z tej transakcji towarzyszy jednoznaczny identyfikator, pozwalający na przesłanie transakcji wstecz do zleceniodawcy.

Uzasadnienie — Zobacz punkty 3.1-3.3 niniejszej opinii

⁽¹⁾ Kursywa użyta w tekście wskazuje na fragmenty, gdzie EBC proponuje usunięcie określonych sformułowań.

⁽²⁾ Pogrubienia użyte w tekście wskazują na fragmenty, gdzie EBC proponuje dodanie określonych sformułowań.

Zmiana 4

Artykuł 2 ust. 2, drugi akapit

[Proponuje się dodanie nowego akapitu w ramach przepisu art. 2 ust. 2 oraz dokonania odpowiedniej zmiany numeracji aktualnego drugiego akapitu w ten sposób, iż stanie się on trzecim akapitem tego przepisu.]

Niniejsze rozporządzenie nie odnosi się do operatorów systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz do dostawców usług przekazywania informacji.

Uzasadnienie — Zobacz punkty 1.1-3.3 niniejszej opinii

Zmiana 5

Artykuł 3 pkt 5

5. „dostawca usług płatniczych” oznacza osobę fizyczną lub prawną, której działalność gospodarcza obejmuje dostarczanie usług płatniczych użytkownikom usług płatniczych;

5. „dostawca usług płatniczych” oznacza osobę fizyczną lub prawną, **w tym również podmiot pośredniczący w przekazach pieniężnych**, której działalność gospodarcza obejmuje dostarczanie usług płatniczych użytkownikom usług płatniczych;

Uzasadnienie — Zobacz punkt 2.2 niniejszej opinii

Zmiana 6

Artykuł 3 pkt 8

8. „użytkownik usług płatniczych” oznacza osobę fizyczną lub prawną, korzystającą z usług płatniczych w charakterze zleceniodawcy lub odbiorcy;

8. „użytkownik usług płatniczych” oznacza osobę fizyczną lub prawną, korzystającą z usług płatniczych **albo w roli zleceniodawcy bądź odbiorcy albo też w obu tych rolach**;

Uzasadnienie — Zobacz punkt 2.1 niniejszej opinii

Zmiana 7

Artykuł 3 pkt 10

[Nie ma obecnie przepisu art. 3 ust. 10 — proponuje się dodanie dodatkowej definicji.]

10. „jednoznaczny identyfikator” oznacza kombinację liter, cyfr lub symboli, określaną przez dostawcę usług płatniczych, w zgodzie z protokołami systemu płatności i rozrachunku lub systemu przekazywania informacji używanego dla dokonania przekazu.

Uzasadnienie — patrz punkt 2.3 niniejszej opinii

Zmiana 8

Artykuł 13 ust. 2

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, pośredniczący dostawca usług płatniczych nie otrzyma informacji o zleceniodawcy, dokonując przekazu pieniężnego przekazuje odpowiednią informację dostawcy usług płatniczych odbiorcy.

[Do usunięcia.]

Uzasadnienie — Zobacz punkt 1.4 niniejszej opinii

Zmiana 9

Artykuł 18 ust. 1, drugi akapit, lit. b)

b) jest członkiem systemów płatniczych i rozrachunkowych danego Państwa Członkowskiego

b) [Do usunięcia.]

Uzasadnienie — Zobacz punkt 5 niniejszej opinii